

[Gustav Pedersen.]

hedskasserne: hver Gang I betaler 1 Kr., betaler vi ogsaa 1 Kr. Gennem Aarene er det altsaa gradueret nedefter, og det uanset at Kasserne gennem de samme Aaringer har faaet betydelig større Forpligtelser. Naar man har sat Beløbene højere for Forsørgere med Børn, har man dermed i Virkeligheden overtaget en Del af de Forpligtelser, der tidligere laa som sociale Udgifter hos Kommunerne, og derfor maatte det ogsaa være naturligt, at Kasserne fik et større Tilskud til disse Forpligtelser og et større Tilskud til Forsørgerforpligtelserne i øvrigt.

Jeg understreger endvidere, at Kasserens forøgede Adgang til at aabne Fortsættelseskasser og bevilge yderligere 70 Dage i Virkeligheden i mindst lige saa høj Grad betyder en Overtagelse af økonomiske Forpligtelser, der tidligere laa hos Kommunerne, som det er en direkte Forbedring for de arbejdsløse, selv om jeg erkender, at det selvfølgelig er en langt, langt bedre Form at faa Støtten under end den, hvorunder vedkommende fik den før. Men det er alt sammen Ting, som i Forbindelse med de andre Forhold, jeg har nævnt, gør det naturligt, at vi tager hele Spørgsmaalet op til en virkelig indgaaende Drøftelse, naar vi nu alligevel skal have disse Paragraffer til Behandling i Forbindelse med en Ændring af Arbejdsløshedsloven.

Maa jeg saa endelig gøre opmærksom paa, at mit Parti i Fjor stillede Forslag om at redressere de Foringelser af Arbejdsløshedsloven, der fandt Sted i 1942. Vi har ikke ændret Opfattelse angaaende disse Spørgsmaal. Jeg skal imidlertid undlade her ved første Behandling at komme ind paa Enkeltheder vedrørende disse Forhold, men vil ogsaa paa dette Punkt forbeholde mig at stille de Ændringsforslag, som er nødvendige for at faa de nævnte Foringelser rettet op igen.

Det, der altsaa er Konklusionen af mine Bemærkninger, er, at den reelle Ændring, som den højtærede Minister har foreslaaet vedrørende Kristeligt dansk Fællesforbund, maa vi absolut og ubetinget gaa imod. Hvad de tekniske Ændringer angaar, vil jeg understrege, at vi ikke kan klare os med disse, men maa have Spørgsmaalet om de arbejdsløses og Arbejdsløshedskassernes Vanskeligheder taget op til virkelig reel Behandling, og skulde der være Vilje til Forhandling paa et virkelig reelt Grundlag, gaar vi meget gerne ind i en saadan Forhandling i et kommende Udvalg.

Edvard Sørensen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Sønderup, er

forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne fremsætte nogle Bemærkninger om det Lovforslag, vi behandler her.

Der er nu snart gaaet 1 Aar, siden vi ændrede Arbejdsløshedsloven og ophævede Loven om Arbejdsfordeling. Det kan vist siges med Rette, at Udviklingen til fulde har bekræftet, at den Linie, man da anlagde, var rigtig. Erhvervslivet havde Brug for den Arbejdskraft, som Arbejdsfordelingsloven — og vel ogsaa i nogle Tilfælde Loven om Arbejdsløshedsunderstøttelse — forhindrede i fuldt ud at komme Produktionen til Nytte. Den voldsomme Modstand, der baade fra socialdemokratisk og kommunistisk Side øvedes for at forhindre en fornuftig Revision af Arbejdsløshedsloven, kan enhver indse var uberettiget og ubegrundet. Lovgivningen maa lægges saadan til Rette, at al den Arbejdskraft, der er til Stede, kan sættes ind i Produktionen for at fremme det Genopbygningsarbejde, vi alle maa være interesseret i sker i saa hurtigt Tempo som muligt, og ingen kan med Sandhed bestride, at Regeringens Foranstaltninger til Fremme af dette Formaals har virket efter deres Hensigt.

Det, man tilsigter med det foreliggende Lovforslag, er dels at indarbejde i den fremtidige Lov nogle af de Ændringer, vi vedtog i Fjor, og som kun havde begrænset Løbetid, dels at indføre yderligere Forbedringer. De foreslaaede Ændringer i Pristalsreguleringen er mere elastiske. Dertil kommer, at man udvider Pristalsberegningen til ogsaa at omfatte Børne- og Huslejetilskud. Man siger i de indledende Bemærkninger, at man har ønsket at faa Grundlaget for hele Pristalsberegningen i Arbejdsløshedsloven i saa vid Udstrækning som muligt gjort sammenfaldende med tilsvarende andre Omraader, hvor der er Pristalsregulering. Det er en rimelig og tiltalende Betragtning. Der kan i den foreslaaede Opbygning være Enkeltheder, som synes ulogiske, men det klarer sig formentlig paa Lovforslagets videre Vej gennem Rigsdagen. Jeg hilser med stor Tilfredshed, at Lovforslaget aabner Mulighed for, at Lønarbejdere af forskellige Fag kan danne en Landskasse og opnaa Statstilskud; det, der her først og fremmest tænkes paa, er Kristeligt dansk Fællesforbund, som efter min Formening for mange Aar siden burde have været anerkendt.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og villig Behandling her i Tinget.

Poul Sørensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til dette Lovforslags Gennemførelse. Mit Parti har altid vist